

Naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at man skulde have motiveret sin Indstilling ved at sige, at det var en „gal“ Lov, saa er det jo beklageligt, at vor Motivering ikke er blev den saa god, som naar den ærede Rigsdagsmand havde deelt vor Mening og som Ordfører motiveret den; men vi have motiveret vor Indstilling saa godt, vi formaede; vi have ikke motiveret den ved at sige, at det var en gal Lov, men ved at sige, at vi toge Forholdene, som de ere, og at vi ikke troede at burde gaae videre.

Naar den ærede Rigsdagsmand har gjort opmærksom paa, at Noget af, hvad der her var anført, talte for at give forskellige Love med Hensyn til Rentefoden for de forskellige Landsdele, saa kan jeg ikke dele hans Mening, men paa den anden Side troer jeg heller ikke, at man skal give Love, som skulle angaae samtlige Landsdele, og som kun passe paa Forholdene i den ene Landsdeel. Naar man skal give Love for samtlige Landsdele, skal man efter min Formening saavidt muligt see hen til Forholdene i de samtlige Landsdele; men ikke udelukkende tage Hensyn til, hvad der bestaaer i den ene Landsdeel.

Efter disse korte Bepaarelser af de fremkomne Indvendinger skal jeg gaae over til at omtale den Uttring af den ærede 7de Røsbenhavnste Rigsdagsmand (Jacobsen), at det efter hans Formening vilde være den største Fordærvelse, dersom man ved Bevillinger til Laan, der gif ud over $\frac{2}{3}$ af Eiendommens Værdi, skulde blive staaende ved 6 pCt.; han anførte endeel ham bekendte Exempler, hvor man var gaaet videre; men alle disse Exempler ere hentede fra Tilstanden, saaledes som den nu er, hvor der, saavidt jeg af Motiverne har kunnet erfare, ikke har været givet Bevilling til at tage højere Rente end 5 pCt.

Sluttelig skal jeg bemærke, at Fleertallet har konfereret siden Mødet igaar, og at det nærmest ved Udtalelser af den ærede Indenrigsminister, men ogsaa ved Uttringer, kaldet fra andre Sideres Side, erklærer, at forsaavidt Fleertallets Forslag vedtages, skal det til 3die Behandling stille det Forslag, som den ærede Minister har anført som aldeles nødvendigt, nemlig at den foreslaaede Bevillings-

myndighed maa indrømmes Ministeren ogsaa for Laan indtil $\frac{2}{3}$ af Eiendommens Værdi, altsaa Bevillingsmyndighed med Hensyn til samtlige Laan i faste Eiendomme, og dernæst, at hans Bevillingsmyndighed med Hensyn til Laan, der gif ud over $\frac{2}{3}$ af Eiendommens Værdi, ikke skulde indskrænkes til nogen bestemt Grændse. Fleertallet vil ansee et saadant Forslag for hensigtsmæssigere end Mindretallets og troer saaledes at have gjort sig Umage for at gaae saavidt, som det efter sin Betragtning af Forholdene kan gaae.

Indenrigsministeren: Da Discussionen allerede har været saa længe, skal jeg ikke opholde mig ved enkelte Puncter, hvor man har misforstaaet mit Foredrag igaar; thi jeg troer, at naar det foreligger i Rigsdagstivenden, vil man let kjende Misforstaaelserne. Jeg skal derfor fortiden indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger i Anledning af, hvad der idag er sagt. — Naar det saaledes er blevet yttret, at man kunde give Renten fri næstefter enhver 1ste Prioritet, saa vil det jo aabenbart ligge i Enhver's Haand at omgaae Loven, ved først at tage en lille Prioritet til den løvlige Rente; og siden det egentlige Laan til hvilken som helst Rente. — Naar der er henvist til, at man skulde begrænse Friheden næst efter Umyndiges og offentlige Stiftelses Midler, var det at give Rentefoden aldeles fri for de Eiendomme, hvori der ikke var udlaaet saadanne Midler, ligesom man ogsaa derved kom til det uheldige Forhold mellem de offentlige Stiftelses Midler og de private Midler, at de være undergivne forskellige Billaar.

Jeg skal dernæst i Anledning af den Uttring, at det kunde være fordærveligt for Mange, at binde Renten til 6 pCt. for secondaire Prioriteter, tillade mig at bemærke, at den Frihed, som finder Sted med Hensyn til Laan, der ikke ere at ansee som Udlaan i faste Eiendomme, dog i Gjerningen kan komme Laan i de faste Eiendomme til gode ad en Omvei, som er aldeles naturlig og aldeles lovlig, nemlig den, at udfæde de saakaldte Accomodationsobligationer til 4 pCt., som blot ere bestemte at gives til Sikkerhed for et Laan paa haandsaaet Pant i denne Obligation, hvilket sidste